

aby nezletilec, který není naším příslušníkem a není v území našeho státu, byl z cizího státu dopraven do jiného státu.

Příčí se proto usnesení nižších soudů jasnému a nepochybnému smyslu ustanovení § 50, odst. 6, zákona č. 100/1931 Sb. z. a n.

Čís. 16919.

Za zemědělce v okrese zvlášť těžce postiženém neúrodou (§ 1, odst. 2, vlád. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n.) jest pokládati jen toho, kdo po celou dobu od 16. července 1934 do 31. prosince 1935 provozoval zemědělský podnik výhradně nebo převážně v některém z okresů tam vytčených; nestačí, že zemědělec provozoval v nouzovém okrese zemědělský podnik po kratší údobí mezi 16. červencem 1934 a 31. prosincem 1935.

(Rozh. ze dne 11. května 1938, R I 549/38.)

Povinná Vlasta N., která 31. října 1935 zpachtovala pozemky v L. (v okrese zvlášť postiženém neúrodou) za pachtovné 18.000 Kč ročně na dobu jednoho roku, počínaje 1. listopadem 1935 do 31. října 1936, kterážto smlouva byla pak prodloužena na dobu po 1. listopadu 1936, navrhla odklad exekuce na svršky povolené proti ní vymáhajícímu věřiteli usnesením ze dne 18. listopadu 1936 a svůj návrh později doplnila tím, že navrhuje zrušení řečené exekuce podle §§ 12, 22, 27 vlád. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n., tvrdíc, že jest zemědělkyní v kraji postiženém neúrodou ve smyslu § 1 uved. vlád. nař., ježto se živí z pachtu zemědělských pozemků, jež má dosud najaty, takže jí podle § 22, odst. 1, uved. vlád. nař. hledíc na splatnost vymáhané pohledávky a splnění dalších podmínek přísluší úlevy zaplatiti onu pohledávku ve splátkách, jež se rovnají $\frac{1}{36}$ pohledávky dle stavu ke dni 1. října 1936. Exekuční soud zamítl návrh. Rekursní soud povolil odklad Exekuce podle § 20 vlád. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n., dokud bude povinná řádně plniti splátky s úroky, k nimž jest zavázána.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice.

Důvody:

Jde tu v podstatě o otázku, zda dlužníka, který hospodařil jako zemědělec v nouzovém okrese teprve ode dne 1. listopadu 1935, lze pokládati za »zemědělce v okrese zvlášť těžce postiženém neúrodou« podle § 1, odst. 2, vlád. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n.

Takovými zemědělci jest rozuměti ty, kteří »v době od 16. července 1934 do 31. prosince 1935« provozovali zemědělský podnik výhradně nebo převážně v některém z okresů tamtéž vytčených.

Řečené ustanovení jest rázu výjimečného a jeho smysl není úplně jasný, takže jest je vykládati způsobem omezujícím tak, aby to bylo spojeno s menší újmou pro věřitele, pokud se tím ovšem nemaří účel vládního nařízení. Z doslovu řečeného ustanovení nelze nepochybně vyčísti, že by pro získání zvláštních úlev postačilo již provozování zemědělského podniku v některém nouzovém okrese po jakékoliv sebe kratší údobí, jen když by časově spadalo do mezidobí od 16. července 1934 do 31. prosince 1935, nýbrž jest je vykládati logicky v ten smysl, že se tu doba potřebná pro získání úlev vymezuje jakožto doba celková, stanovená přesně podle svého začátečního i konečného dne, a že se tudíž pro získání úlev vyžaduje, aby zemědělec provozoval zemědělský podnik v některém okrese v celé této době.

Stejně ustanovení o »době od 16. července 1934 do 31. prosince 1935«, jako má § 1, odst. 2, vl. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n. o zemědělci, obsahuje též § 2 vl. nař. č. 251/1935 Sb. z. a n. o nezaměstnaných, u nichž ovšem na místě provozu zemědělského podniku se vyžaduje, aby v této době měli bydliště v některém nouzovém okrese. A v tom případě, kde jde o nezaměstnané, jest to ještě zřejmější, že vládní nařízení nechtělo přece stanoviti, že by pro získání úlev postačilo, kdyby si nezaměstnaný zvolil své bydliště v některém nouzovém okrese, třeba jen po nějaké sebe kratší údobí, spadající časově do doby mezi 16. červencem 1934 a 31. prosincem 1935.

Pro vyložený názor svědčí i tato úvaha: Počáteční datum 16. července 1934 bylo stanoveno vládním nařízením č. 250/1935 Sb. z. a n. zřejmě proto, aby bylo navázáno na vlád. nař. č. 142/1934 Sb. z. a n., které dnem 16. července 1934 nabylo účinnosti a kterým byly právě stanoveny okresy zvlášť těžce postižené neúrodou, pro něž byla poskytnuta mimořádná ochrana. Podle § 1 vlád. nař. č. 142/1934 Sb. z. a n. byla poskytnuta ochrana jen těm zemědělcům, kteří provozovali podnik zemědělský v okresech zvlášť těžce postižených, jak se tam pravilo, »leťo šn í« neúrodou, to jest neúrodou v roce 1934. Prodloužila-li vládní nařízení č. 207/1934, 211/1934 a 258/1934 Sb. z. a n. tuto ochranu až do 31. prosince 1935 a omezila-li vlád. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n. tuto ochranu jen na zemědělce, kteří provozovali zemědělský podnik, »v době od 16. července 1934 do 31. prosince 1935«, nemůže toto výjimečné ustanovení býti vykládáno jinak než tak, že se ochrany té má dostati jen těm zemědělcům z uvedených tam okresů, kteří po tu dobu skutečně hospodařili a byli tedy postiženi neúrodou v letech 1934 a 1935.

Poněvadž dlužnice v souzeném případě počala hospodařiti teprve 1. listopadu 1935, takže nebyla neúrodou z předchozích let postižena, nelze na ni užití ustanovení vládního nařízení č. 250/1935 Sb. z. a n.